

Opublikowano dnia 1 lutego 1956 r.

E 03 d 1/14

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 37553

Kl. 85 h, 1

Budowlane Przedsiębiorstwo Powiatowe*)

Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione

Gliwice, Polska

Dzwon oszczędnościowy do płuczek klozetowych

Udzielono patentu z mocą od dnia 4 stycznia 1954 r.

Przedmiotem wynalazku jest urządzenie umożliwiające ilościową regulację wypuszczania wody ze zbiornika płuczki klozetowej w ilości potrzebnej w danym przypadku do należytego spłukania miski, w zależności od tego czy była ona używana jako klozet czy też jako pisuar.

Stosowane są dotychczas przeważnie tzw. dzwonowo-wentylowe płuczki klozetowe, w których za pociągnięciem łańcuszka cała zawartość zbiornika płuczki w ilości przeciętne 12 litrów, niezależnie od faktycznej potrzeby, wylewa się do miski klozetowej. Potrzeba wypuszczenia pełnej zawartości płuczki zachodzi jedynie w przypadku użycia ustępu jako klozetu, przy użyciu natomiast jako pisuaru wystarcza w praktyce wypuszczenie ilości wody potrzebnej do spłukania moczu i wymiany wody w syfonie miski klozetowej, czyli zaledwie 1—3 litrów.

Przedmiotem wynalazku jest urządzenie, umożliwiające wypuszczanie ze zbiornika płucz-

ki klozetowej tylko takiej ilości wody, jaka w danym przypadku potrzebna jest do należytego spłukania miski klozetowej.

Istota wynalazku polega na tym, że dzwon oszczędnościowy nowej konstrukcji w chwili opuszczenia go na skutek doprowadzenia powietrza pod dzwon, przerywa działanie ssące urządzenia i tym samym dalszy wypływ wody ze zbiornika. Po użyciu więc ustępu jako pisuaru, przez jednorazowe krótkie pociągnięcie za łańcuszek płuczki, wypuszcza się małą ilość wody, wystarczającą jednakże do spłukiwania moczu z miski klozetowej, zaś po użyciu ustępu jako klozetu przez kolejne, najpierw krótkie pociągnięcie i następnie drugie — z podtrzymaniem łańcuszka, następuje pełne spłukiwanie

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest inż. Włodzimierz Biela.

miski klozetowej, które przerywa się z chwilą puszczenia łańcuszka, czyli opuszczenia dzwonu.

Przykład urządzenia, według wynalazku pokazano schematycznie na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia przekrój pionowy dzwonu oszczędnościowego w pozycji opuszczonej, zaś fig. 2 — widok dzwonu z góry. Jak widać, dzwon oszczędnościowy jest dwuczęściowy i składa się ze rdzenia oraz oddzielnego płaszcza zewnętrznego, czyli właściwego dzwonu.

Na rysunku liczba 1 oznacza rurę wewnętrzną, 2 — mały dzwon wewnętrzny regulujący odpływ małej ilości wody, 3 — głowicę rdzenia wykonaną z betonu, 4 — dolny balast wykonany również z betonu, służący jednocześnie za oparcie uszczelki, 9 — wentyla odpływowego, 5 — otwory górne przelewowe rury wewnętrznej, 6 — otwory dolne rury wewnętrznej, 7 — otwory głowicy rdzenia w kształcie pionowych kanalików dla wpuszczenia powietrza, 8 — uchwyt rdzenia, na którym zawieszony jest dzwon oszczędnościowy, 10 — właściwy dzwon wykonany z żeliwa, fajansu lub szkła, 11 — dno górne dzwonu, 12 — otwór dna górnego dzwonu, 13 — uszczelka pierścieniowa, 14 — nóżki dzwonu, 15 — dno zbiornika płuczek, 16 — rura płuczna, A — poziom wody w zbiorniku napełnionym, B — poziom wody po wypuszczeniu małej ilości wody, C — poziom wody po pełnym spłukiwaniu.

Działanie dzwonu oszczędnościowego jest następujące: Gdy pociągniemy jednorazowo krótko łańcuszek płuczki wówczas na skutek działania ssącego woda przelewa się otworami 5, poprzez rurę płuczną 16 do miski klozetowej, w ilości uzależnionej od położenia dolnej krawędzi dzwonu wewnętrznego 2, wypuszczając wodę do poziomu B.

Pociągając kolejno, najpierw krótko, a następnie drugi raz z podtrzymaniem łańcuszka płuczki, dzwon 10 siada (swym pierścieniem dna górnego 11) na głowicy 3, przykrywając uszczelką 13 kanalikami pionowe 7 głowicy i wtedy woda przelewa się otworami 5, poprzez rurę płuczną 16 do miski klozetowej, w ilości pełnej zawartości zbiornika płuczki, wypuszczając wodę do poziomu C.

Gdy jednak łańcuszek płuczki puścimy, rdzeń

dzwonu opada i dzwon 10 siada swymi nóżkami 14 na dnie zbiornika 15, odkrywając w ten sposób otwory 7 głowicy rdzenia, przerywając tym samym działanie ssące pod dzwonem i dalszy odpływ wody ze zbiornika.

Tak więc, zależnie od potrzeby, regulować można ilość wypuszczanej ze zbiornika wody, uzyskując w ten sposób poważne oszczędności na ilości zużywanej wody, przy utrzymaniu w pełni celowego działania płuczki.

Zastrzeżenia patentowe

1. Dzwon oszczędnościowy do płuczek klozetowych, regulujący na ogólnie znanych zasadach ekonomiczne dozowanie wypuszczanej ze zbiornika wody do spłukiwania miski klozetowej, znamieny tym, że jest dwuczęściowy, przy czym część wewnętrzna, czyli rdzeń składający się z rury wewnętrznej (1) z otworami (5, 6) o známym przeznaczeniu, posiada głowicę (3) i balast dolny (4) z betonu oraz dzwon wewnętrzny stały (2), który reguluje na znanych zasadach spłukiwanie miski klozetowej przy małym zużyciu wody.
2. Dzwon oszczędnościowy według zastrz. 1, znamieny tym, że część zewnętrzna, czyli właściwy dzwon, wykonany ze znanych materiałów, jak np. żeliwo, fajans lub szkło, i stojących nóżkami (14) na dnie zbiornika (15) po uniesieniu w górę, siada swym pierścieniem (11) na głowicy rdzenia (3) przykrywając uszczelką (13) kanalikami (7) głowicy.
3. Dzwon oszczędnościowy według zastrz. 1 i 2, znamieny tym, że przez pociągnięcie łańcuszka przy zbiorniku na czas krótki i chwilowe uniesienie w górę rury (1) oraz dzwonu (10) miska klozetowa spłukiwana jest małą dawką wody, natomiast pociągając łańcuszek najpierw krótko, a następnie dłużej, osiąga się spłukiwanie miski dużą dawką wody.

Budowlane Przedsiębiorstwo
Poważowe
Przedsiębiorstwo Państwowe
Wyodrębnione

FIG. 1

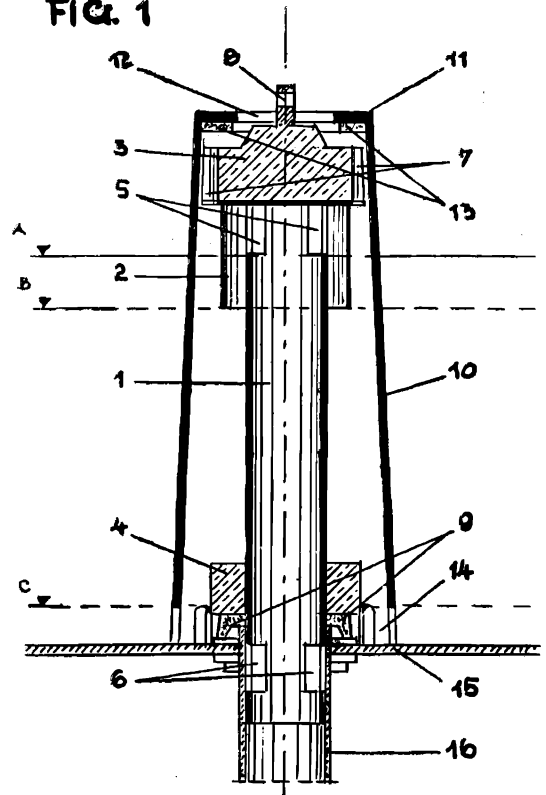

FIG. 2

